

★ Bubovická ★

Přátelé,

další, již třetí číslo nejoblíbenějšího tenisového periodika v Bubovicích se nese ve znamení velkého počtu odehraných zápasů – viz. výsledkový servis a také velkého zaujetí pro hru, jak si můžete přečíst v detailním popisu nedělního zápasu. Jen tak dál...

Zdraví Pepa Dvořák

Číslo 3

podzim 2018

10.9. – 17.9.

Úvodem

Do hry se ke dnešnímu dni zapojilo 10 týmů a tímto zároveň apeluji na poslední tým (nechci nikoho jmenovat Jirko, Zuzko), aby si co nejrychleji s někým pinkli. Tentokrát přispěl spisovatelskou troškou do mlýna Robert, za což děkuji. Úplně mě děsí, jak se týmy zlepšují – chvílemi to již vypadá jako tenis! Vznikající nápady na jarní kola budeme muset posoudit v klidu, tzn. u piva. Ty nápady většinou pramení z toho, že chlapi by do toho občas rádi pořádně jeb... a nebrali ohledy na druhou stranu kurtu.

Výsledkový servis

Výsledkové stručně bez zvláštních komentářů. Pokud jsem něco napsal špatně, tak za to můžete vy, protože mi to špatně (nebo vůbec ne-) hlásíte 😊

Hlouškovi 1 : Vaňkovi – 6:1, 6:3

Ondrášci : Sochoři – 1:6, 6:1

Dvořáci : Ondrášci – 2:6, 6:2

Hloušci 2 : Vaňkovic – ???, ale vyhráli Vaňkovi

Dekařojc : Vaňkovic – 7:6, 6:4

Sochoři : Čiháci – 6:2, 7:6

Pavel s Jiřkou a jsou pořád leadery tabulky, protože jsou hyperaktivní:

	P	W	D	L	PF	PA	Pt
Hloušci 1	6	3	1	2	7	5	7
Sochoři	3	2	1	0	5	1	5
Dvořáci	4	2	1	1	5	3	5
OndraskoDolezalojc	4	1	3	0	5	3	5
Vaňkovic	4	1	1	2	3	5	3
Dekařojc	1	1	0	0	2	0	2
Zatackovic	1	1	0	0	2	0	2
Čiháci	2	0	1	1	1	3	1
Faitovic	0	0	0	0	0	0	0
Ondrovi	2	0	0	2	0	4	0
Hloušci 2	3	0	0	3	0	6	0

Stručně

- Je až zarážející, jak po bujarém Bubofestu všichni v neděli vyrazili na kurt. A to nemluvím o některých, kteří se před tenisem zahřáli fotbalem.
- Pořád žádný rozvod, ale jak jsem to v neděli pozoroval, tak se minimálně v 10ti týmech něco chystá...

Neděle v Bubovicích

Je ráno, 16.9.2018. Docela obyčejná neděle. V malé vesničce ve středních Čechách se pomalu probouzí život. Nic nenasvědčuje tomu, že by měl tento den být něčím výjimečný. Snad jen pozdravy sousedů, kteří se ráno zdraví přes plot jsou malinko křečovité. Pod maskou srdečnosti je cítit cosi, čemu se ještě nedá říct napětí, ale nervozita zcela jistě. Na místní hřiště s umělou trávou vybíhá, jako ostatně téměř každou neděli, tým fotbalistů, kteří měří své síly s borci z okolí. Obvykle to je největší událost toho dne v Bubovicích. A pokud ji náhodou něco dalšího v důležitosti dohání, jedná se zcela jistě o kulturní akci v místní hospodě. Dnes však má být vše jinak. I fotbalisté vědí, že jsou zde dnes pouze jako předskokani. Nikdo se neptá na výsledek utkání a i hra je ovlivněna očekáváním. Konečně před 12 hodinou zápas končí. Nyní už lze na tvářích číst napětí a soustředěnost. Je jasné, že celé dopoledne bylo věnováno důkladné přípravě, kdy i sebemenší detail hrál svou roli. Pořádná rozcvička, kontrola jestli z dresu někde nekouká nitka, která by soupeře upozornila na nedůkladnou přípravu a nakonec i ověření, že

tenisové míčky jsou správně žluté, již dává jistotu, že se blíží další kolo bubovického tenisového turnaje.

Za maskou nezájmu lze při bližším pohledu zjistit velmi pečlivé čtení hry soupeře již během rozcvičování. Hledání slabin, ať už reálných, nebo těch, které soupeři jen tak naoko dávají na oddiv, obě dvojice bedlivě sledují. S tenisovým míčkem před ústy, aby soupeř nedokázal odezírat, si pak sdělují své poznatky. Napětí vrcholí, když rozhodčí losuje strany a první podání. V hlavách aktérů se okamžitě rozbíhá kalkulačka a hledá výhody na té které straně hřiště, případně výhodu prvního podání. Vše je jasné, utkání může začít. Vlastně ne, na to nejdůležitější se v tom napětí a stresu málem zapomnělo. Ještě před zahajovacím podáním si obě aktérky u lavičky kontrolují make-up. Vše v pořádku a jdeme na to.... Říká se, že tenis je hra gentlemanů. Nevím, jak toto rčení upravit v případě, že hrají smíšené dvojice, ale ono to není ani třeba. O gentlemanství zde vůbec nejde. Jediné, co má význam jsou body v tabulce. Nikdo se neptá, jak je kdo získal. Podání střídá podání, smeče na síti i od základní čáry střídají loby a kraťasy. Míčky z raket všech hráčů létají takovou rychlostí, že vzduch na kurtu se rychle zahřívá. Rozhodčí nespustí oči z lajn, protože míčky se o ně téměř při každém úderu otírají.

Hráči se potí tak, že sběrači míčků co chvíli nosí ručník k otření rakety a čela hráčů. Hráčky otírají jen rakety, make-up pot mistrně ukrývá. Oba páry jsou tak koncentrované, že téměř nedělají chyby. Utkání se tak protahuje a sil postupně ubývá.

Nakonec přece jen zápas dospívá k zakončení a na všech aktérech je vidět úleva. Nejvíce asi na divácích, protože ti už si nervozitou neměli co dalšího kousat, nejméně pak na čárových rozhodčích, kteří svůj zrak tak soustředili na čáry kurtu, že mají i nyní, pár minut po zápase, stále strnulé obličej. Hráči však ještě zdaleka ze soustředění upustit nemohou. Čeká je ještě dopingový test, takže se rozhodli společně navštívit místní hospodu a přípravu na odebrání vzorků urychlit.

Je večer. Docela obyčejná neděle. Jen v Bubovicích ještě doznívá pozápasová nálada. V hospodě pár hostů s okousanými nehty probírá detaily zápasu a upozorňuje na chyby, kterých se rozhodčí dopustili. Několik dalších hostů, čárových rozhodčích, pije panáky a snaží se tak vyhnat ze své tváře škleb, který tam zůstává ještě dlouho poté, co míčky i rakety dávno opustili hřiště. Naši hrdinové dál čekají na dopingového komisaře a krátí si chvíli občasným upíjením piva. Stmívá se. Náhle si jeden z hráčů

vzpomene, že dosud nenahlásili výsledek utkání pořadateli. Je to nemilé, ale po celém večeru občasného upíjení si nikdo z přítomných nemůže vzpomenout, jak že to vlastně zápas skončil. Nakonec se shodují, že to není tak důležité a že si vlastně klidně půjdou příští týden pinknout znovu.

zapsal Robert Ondrášek